

Forslag

til

Lov om tilskud til de offentlige veje.

Fremsat den 7. februar 1956 af *ministeren for offentlige arbejder*.

Kapitel I. Refusion af kommunernes regnskabsmæssige vejudgifter.

§ 1.

Stk. 1. Til delvis dækning af kommunernes udgifter til offentlige veje og stier udbetales der dem for hvert finansår et refusionsbeløb på grundlag af hver kommunes i henhold til §§ 2—4 anerkendte vejudgifter i vedkommende finansår. Disse udgifter refunderes for amtskommunernes vedkommende med 65 pct., medens refusionsprocenten, for så vidt angår de øvrige kommuner, fastsættes for hver enkelt kommune under hensyntagen til længden af kommunens offentlige veje, kommunens indbyggertal og størrelsen af de refusionsberettigende vejudgifter, således som nærmere angivet i det loven vedføjede bilag.

Stk. 2. Optræder der vejbidrag fra lods-ejerne i anledning af en privat vejs overtagelse som offentlig eller anlæg af en offentlig vej, kan der ydes et refusionsbeløb, svarende til halvdelen af udgiften til vejens istandsættelse eller anlæg efter fradrag af lods-ejernes bidrag, dog ikke ud over 30 pct. af udgiften.

Stk. 3. Såfremt refusionen beregnes i henhold til stk. 2, kan udgiften til istandsættelse eller anlæg af den pågældende vej ikke medregnes i kommunens vejudgift i henhold til stk. 1, og lodsejerbidraget skal, uanset bestemmelsen i § 2, stk. 4, ikke fradrages.

§ 2.

Stk. 1. Blandt de vejudgifter, som lægges til grund for den i § 1 omhandlede refusion, kan ikke medtages udgifter til belysningsanlæg, sporanlæg og andre ledningsanlæg eller udgifter til vedligeholdelse og drift af

de nævnte anlæg. Udgifter vedrørende vandafledning kan kun medregnes, for så vidt angår dræn, nedløbsbrønde med tilhørende stikledninger samt vejgrøfter og sådanne kloaker, der udelukkende tjener til en vejs eller gades afvanding.

Stk. 2. Udgifter til offentlige stier kan kun medregnes, når ministeren for offentlige arbejder under hensyn til den pågældende stis færdselsmæssige betydning godkender dette.

Stk. 3. Kun administrationsudgifter af teknisk art kan medregnes. København, Frederiksberg samt købstad- og sognekommuner kan ikke medtage større beløb til administration end 8 pct. af de i øvrigt anerkendte udgifter. Har kommunen en fast teknisk forvaltning, kan ministeren godkende, at administrationsudgiften uden videre sættes til de anførte 8 pct.

Stk. 4. I vejudgiften skal fradrages indtægter, der tilfalder vejvæsenet ved udleje eller bortsalg af materiel eller ejendom, ved teknisk bistand, ved bidrag fra lodsejere (jfr. dog § 1, stk. 3), fra andre private eller på anden måde. Endvidere skal der i de omhandlede udgifter fradrages de beløb, på grundlag af hvilke der af eller igennem offentlige myndigheder ydes særlige tilskud til vejarbejder.

Stk. 5. Bidrag til vejformål fra en anden kommune skal ikke fradrages, og den kommune, der yder bidraget, kan ikke medregne dette. Ministeren for offentlige arbejder kan dog i særlige tilfælde tillade afvigelser herfra.

Stk. 6. I vejudgifterne medtages udgifterne til snerydning, bortkørsel af sne og grusning på kørebaner og cykelstier samt udgifter til anskaffelse, drift og vedligeholdelse af snerydnings- og grusningsmateriel